

— זוהר תהלים —

מהו מצלות ים

וְאָחַד, שֶׁהִתְכַּסֶּה אוֹתוֹ הַחֲטָא שֶׁל הַצַּדִּיק
הַזֶּה בְּאוֹתָם שֶׁנִּקְרְאוּ מְצוּלוֹת
יָם, שֶׁהָרִי מִי שֶׁנוֹפֵל בְּמְצוּלוֹת יָם, לֹא
נִמְצָא לְעוֹלָמִים, מִשּׁוּם שֶׁהַיָּם מְכַסֶּים
עֲלֵיהֶם, (מהו המצולות ים, ' כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(מִיכָה ז) וְתִשְׁלִיךְ בְּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם.
מִי הֵם מְצוּלוֹת יָם? אֵלֶּא סוּד נִכְבֵּד הוּא,
וְהָרִי (בִּארֵה רַבִּי שְׁמַעוֹן אִמְר) בְּאֵר אוֹתוֹ רַבִּי
שְׁמַעוֹן וְאָמַר, כָּל אוֹתָם שֶׁבָּאוּ מִצֵּד
הַקָּשָׁה, וְנִאֲחָזוּ בְּמִינִים רַעִים, בְּכַתְרִים
הַתְּחַתּוּנִים, כְּמוֹ עֲזָאזֵל בְּיוֹם הַכְּפוּרִים,
זֶה נִקְרָא מְצוּלוֹת יָם, כְּמוֹ פְּסַלַת הַכֶּסֶף
כְּשֶׁבוֹחֲנִים אוֹתוֹ בְּאֵשׁ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב הִגּוּ
סִיגִים מִכֶּסֶף.

כָּל הַחֲטָאִים נִשְׁאָבִים לְמְצוּלוֹת יָם

כִּי זֶה, הוּא מֵאוֹתָם מְצוּלוֹת יָם, וְנִקְרָא
מְצוּלוֹת יָם, מְצוּלוֹת מֵאוֹתוֹ יָם קְדוֹשׁ,
מְצוּלוֹת - זֶה־מַת הַכֶּסֶף. וְעַל כֵּן כָּל אוֹתָם
הַחֲטָאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל שׁוֹרִים לְתוֹכוֹ (אֲצִלוֹ),
וְהוּא מְקַבֵּל אוֹתָם, וְנִשְׁאָבִים לְתוֹכוֹ. מֶה
הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהוּא נִקְרָא חוּטָא. מֶה זֶה
חוּטָא? חֶסְרוֹן. וְעַל כֵּן הוּא חֶסְרוֹן שֶׁל
הַכֹּל, וְנִטְלָא אֶת חֶסְרוֹן הַגּוּף וְהַנֶּפֶשׁ. בְּיוֹם
הַזֶּה יוֹרֵד מְצוּלוֹת הַיָּם הַזֶּה, זֶה־מַת (הַכֶּסֶף)
הַנֶּפֶשׁ, וְנוֹטֵל זֶה־מַת הַגּוּף. מִי הוּא זֶה־מַת

הַגּוּף? זֶה אֵלוֹ הַחֲטָאִים שֶׁנַּעֲשׂוּ עַל יְדֵי
יְצֵר הָרָע שֶׁנִּקְרָא מְזֵהָם מְנוּל.

עשרה מיני זמרה

"לְדוֹד מְשָׁכִיל אֲשֶׁרִי נְשׂוּי פֶשַׁע כְּסוּי
חֲטָאָה (לב, א) : [זוהר תורה; זוהר חלק
ג' פ' אמור דף קא.] רבי חייא פתח, "לְדוֹד
מְשָׁכִיל", הרי למדנו בעשרה מיני זמרה
נתקן ספר תהלים, בנצוח, בנגון, במשכיל,
במכתם, במזמור, בשיר, באשרי, בתפלה,
בהודאה, בהללויה, עליון מכלם
הללויהלט, וזה נתבאר.

במשכיל תלויה הסליחה

כֵּן "מְשָׁכִיל", מְקוּמוֹ ידוע, מהו
"מְשָׁכִיל", מִים הַמַּחְכִּימִים לֵאלֹהֵי
הַשׁוֹתִים אוֹתָם, וְזֶה הַמְקוֹם נִקְרָא
"מְשָׁכִיל", כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "מְשָׁכִיל עַל דְּבַר
יְמִצָּא טוֹב" (משלי טז, כ), ולפי שנקרא כך,
תולה בו סליחה, ודרור החירות^{מב}, זהו
שכתוב: "אֲשֶׁרִי נְשׂוּי פֶשַׁע כְּסוּי
חֲטָאָה".

אם התודה על החטא אשריו אם בני אדם
אין יודעים את החטא

מהו "כְּסוּי חֲטָאָה", הרי ביארו, שהוא
מכסה מאנשים חטא ההוא שחטא

זיו זוהר

דרך הכתוב: "מְשָׁכִיל עַל דְּבַר יְמִצָּא טוֹב" (משלי
טז, כ), והמכוון הוא ככתוב: "וּלְכַבּוֹ יְבִין וְשֶׁב וְרָפָא
לו" (ישעיהו ו, י), ולפיכך תולה בו סליחה וחירות,
כי התשובה היא רפואתו, להביא לו סליחה
וחירות. מג. יש לומר כוונתו, שכאשר האדם

לט. לפי שבהללויה נרמז היחוד של הוי"ה אדני
כידוע. מ. זו הבינה, להיות מבין דבר מתוך דבר,
כמעין המתגבר. מא. רצה לומר, זה סימן שאחר
הבינה נמצא טוב, שהוא חסד. מב. אפשר
לפרש כוונתו, שלפי שהבינה נקרא משכיל על